Η Χριστίνα του μύθου

Στο κατάστρωμά της μπορούσες να δεις τον Τσόρτσιλ και την Γκρέτα Γκάρμπο. Στις καμπίνες της πλέχθηκαν μερικά από τα πιο θρυλικά ειδύλλια του παγκόσμιου jet set. Ωνάσης - Κάλλας, Ωνάσης - Τζάκι. Ακολούθησαν τα πέτρινα χρόνια του ελληνικού δημοσίου. Σήμερα, η «Christina O», το διασημότερο γιοτ του κόσμου, είναι και πάλι εν πλω ως πλωτό παλάτι για λίγους.

ΤΟΥ **ΝΙΚΟΥ ΝΙΚΗΤΕΑ** ΦΩΤΟ: **MARC GREENBERG, ΜΕΓΑΛΟΚΟΝΟΜΟΥ, KEYSTONE/APEIRON**

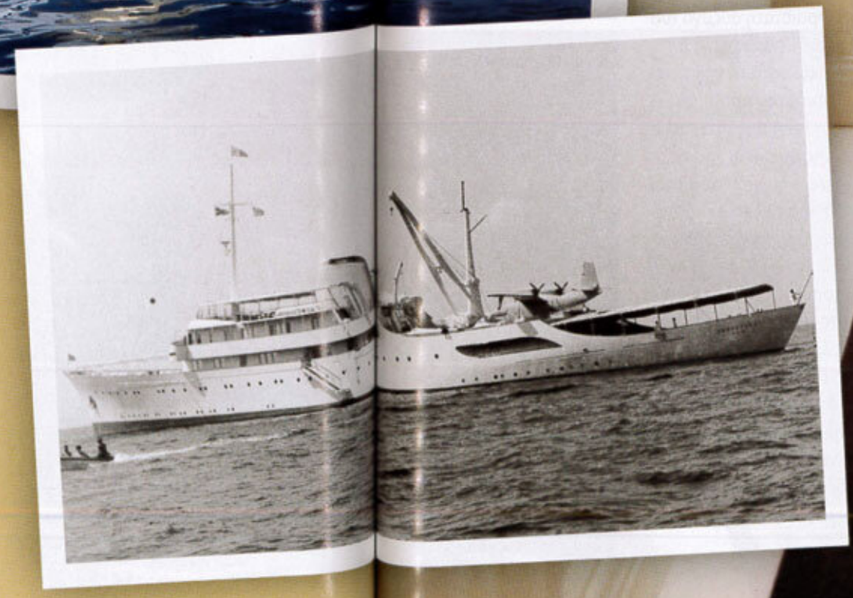

Σ την καρδιά του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, το 1943, στο εργοστάσιο Canadian Vickers του Μόντρεαλ κατασκευάζεται ένα ζεύγος μηχανών τύπου Compound ισχύος 2.750 ίππων. Το εν λόγω ζεύγος μηχανών θα κινούσε τη φρεγάτα Stormont του καναδικού ναυτικού στη μάχη του Ατλαντικού, συνοδεύοντας νηοπομπές. Ελάχιστη όμως σημασία έχει σήμερα η καταγωγή του σκάφους, αφού δέκα χρόνια μετά η φήμη του αρχίζει να καλύπτει κάθε προηγούμενη χρήση.

Το 1953 το σκάφος αγοράζεται από τον Έλληνα μεγιστάνα Αριστοτέλη Ωνάση, ο οποίος το μετατρέπει σε πλωτό παλάτι και σύμβολο της οικονομικής του αυτοκρατορίας. Η μοναχοκόρη του Έλληνα Κρίσου Χριστίνα είναι μόλις τεσσάρων ετών όταν για πρώτη φορά βλέπει το όνομά της να στολίζει την καναδέζικη πρώην φρεγάτα, που τα επόμενα χρόνια θα εξελιχθεί σε ένα ζωντανό θρύλο.

Στα χέρια του Αριστοτέλη Ωνάση η «Χριστίνα» μεταμορφώνεται στην πολυτελέστερη θαλαμηγό όλων των εποχών, ενώ ενσωματώνει όλη τη σύγχρονη τεχνολογία της εποχής. Από ραντάρ και τηλέφωνο με 40 γραμμές μέχρι τέλεξ και θερμαινόμενη πισίνα που ο πυθμένας της «αναδυόταν» μέχρι το κατάστρωμα και γινόταν πίστα χορού.

Στις υπερπολυτελείς σουίτες της φιλοξενείται η διεθνής αφρόκρεμα, πνευματικοί άνθρωποι, επιχειρηματίες, καλλιτέχνες, πολιτικοί. Η χλιδή που χαρακτηρίζει τη θαλαμηγό από την πλώρη μέχρι την πρύμνη συμπληρώνει τη φήμη που τις προσδίδουν ονόματα όπως του Ουίνστον Τσόρτσιλ, του βασιλιά Φαρούκ, της Ελίζαμπεθ Τέιλορ, της Εβίτα Περόν, της Γκρέτα Γκάρμπο, δημιουργώντας ένα ζηλευτό παλμαρέ ακόμη και σήμερα.

Όσο ο Αριστοτέλης Ωνάσης θριάμβευε στον επιχειρηματικό στίβο τόσο τα πάρτι έδιναν και έπαιρναν στη μεγαλοπρεπή «Χριστίνα», συγκεντρώνοντας διασημότητες και από τα τέσσερα σημεία του πλανήτη.

Λέγεται χαρακτηριστικά ότι πουθενά ο Ωνάσης δεν ένιωθε πιο ευτυχισμένος όσο στη θαλαμηγό του. Και έτσι πρέπει να ήταν, αφού σε αυτή γράφτηκαν τα σημαντικότερα κεφάλαια των διασημότερων ειδυλλίων της εποχής. Η «Χριστίνα» ήταν μάρτυρας του μεγάλου έρωτα που έζησε ο Αριστοτέλης Ωνάσης με τη διεθνούς φήμης ντίβα Μαρία Κάλλας.

Ιστορική έχει μείνει η δεξίωση που έδωσε στη «Χριστίνα» ο Έλληνας μεγιστάνας με τους 170 καλεσμένους, όταν η ντίβα της όπερας τραγούδησε «Μήδεια» στο Κόβεν Γκάρντεν. Ωστόσο, το ειδύλλιό τους «έδεσε» σε μια κρουαζιέρα στη Σμύρνη και την Κωνσταντινούπολη, όπου μάλιστα τους επισκέφθηκε και ο Πατριάρχης Αθηναγόρας. Η «Χριστίνα», πάλι, ήταν η αφορμή για το διασημότερο ειδύλλιο που κατέληξε σε γάμο, του Ωνάση με την Τζάκι Κένεντι.

ΣΤΗ ΡΙΒΙΕΡΑ
Ο ΩΝΑΣΗΣ ΕΔΙΝΕ ΠΑΡΤΙ ΕΝ ΠΛΩ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΤΣΟΡΤΣΙΛ. ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΚΕΝΕΝΤΙ. Ο ΩΝΑΣΗΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΤΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΤΖΑΚΙ, ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΤΖΟΝ.

Η θαλαμηγός ήταν αγκυροβολημένη στη Ριβιέρα και ο Ωνάσης έδινε πάρτι προς τιμήν του Τσόρτσιλ. Μεταξύ των καλεσμένων και το ζεύγος Κένεντι, που ο Τσόρτσιλ είχε εκδηλώσει την επιθυμία να γνωρίσει όταν άκουσε ότι ο νεαρός γερουσιαστής από τη Μασαχουσέτη Τζον Κένεντι έχει πάστα προέδρου. Ο Έλληνας Κροίσος δεν ενθουσιάζεται από τη γνωριμία του με τον γερουσιαστή, σε αντίθεση με την ωραιότατη σύζυγό του Τζάκι, που τον κερδίζει από την πρώτη κιόλας στιγμή.

Η σχέση τους όμως παίρνει σάρκα και οστά το 1963, μετά την άτυχη εγκυμοσύνη της Τζάκι στην προσπάθειά της να γεννήσει το τρίτο της παιδί. Ο Ωνάσης τότε καλεί σε κρουαζιέρα την πρώτη κυρία της Αμερικής για να απαλύνει τον πόνο της –και τα δίνει όλα για χάρη της. Χαβιάρια, φρούτα και κρασιά από όλο τον κόσμο έφταναν στη «Χριστίνα», ενώ το πλήρωμα των 60 ατόμων ενισχύεται επιπλέον με δύο κομμωτές, τρεις σεφ, Σουηδέζα μασέρ και ορχήστρα για χορό. Η Τζάκι πλέει σε πελάγη ευτυχίας και ο Ωνάσης στο πλάι της την ξεναγεί στις ομορφιές της Ρόδου και της Σμύρνης.

Όμως, οι έρωτες έρωτες και οι επιχειρήσεις επιχειρήσεις. Τίποτα δεν συγκινούσε τον Αριστοτέλη Ωνάση όσο οι μπίζνες, λένε αυτοί που τον γνώρισαν καλά. Για να συμπληρώσουν ότι επρόκειτο για έναν «πεισματάρη Σμυρνιό» που δεν το έβαζε κάτω αν δεν έκανε αυτό που είχε στο μυαλό του. ▶

Το τζάκι και η βιβλιοθήκη δεσπόζουν στο αχανές main deck. Κάτω το music deck με το πιάνο. Η κύρια κυκλική σκάλα συνδέει όλα τα καταστρώματα του πλοίου.

Στα μέσα της δεκαετίας του '50, λίγα χρόνια μετά την απόκτηση της υπερπολυτελούς θαλαμηγού, ο Αριστοτέλης Ωνάσης έχει βάλει στο μυαλό του να κατακτήσει τον Τσόρτσιλ. Σε αυτό φαίνεται να τον βοηθάει η φιλία που έχει αναπτύξει με τον γιο του Ράντολφ. Η Κύπρος ήταν τότε υπό βρετανική κατοχή και ο ίδιος, ένθερμος υποστηρικτής των Ελληνοκυπρίων και του Μακάριου, δεν διστάζει να τους υπερασπίζεται ανοιχτά. Παρ' όλα αυτά, ο Τσόρτσιλ αποδέχεται την πρόσκληση του Αριστοτέλη Ωνάση και πηγαίνει κρουαζιέρα με τη θαλαμηγό «Χριστίνα». Από τις διηγήσεις γι' αυτή τη συνάντηση ξεχωριστή θέση κατέχει η σκηνή με τον Ωνάση γονατιστό μπροστά στον Τσόρτσιλ να τον ταΐζει με ένα μικρό κουταλάκι!

Το σκάφος των 99 μέτρων πάνω στο οποίο ο Αριστοτέλης Ωνάσης περνούσε τον περισσότερο χρόνο του, αφού συχνά το μετέτρεπε σε έδρα των επιχειρήσεών του, διέθετε 10 σουίτες, οι οποίες έφεραν το όνομα κάποιου ελληνικού νησιού. Λέγεται μάλιστα ότι η σουίτα με το όνομα «Ιθάκη» ήταν για τους πιο εκλεκτούς επιβάτες και συνήθως φιλοξενούνταν σε αυτή η Μαρία Κάλλας, η Τζάκι Κένεντι και η Γκρέτα Γκάρμπο. Η σουίτα του Ωνάση διέθετε τέσσερα δωμάτια με μπανιέρα από μπλε μάρμαρο (απομίμηση μινωικού ανάκτορου), ενώ οι τοίχοι ήταν καλυμμένοι με βενετσιάνικους καθρέφτες. Στο ξακουστό Aris bar τα σκαμπό από πέος φάλαινας έδιναν αφορμή στον Έλληνα μεγιστάνα –γνωστό για την αθυροστομία του– να κάνει χιούμορ με την εκάστοτε γυναικεία συντροφιά. Η χλιδή όμως περίσσευε στα μπάνια του σκάφους με τις χρυσές βρύσες, στις σκάλες με τις μαρμάρινες χειρολαβές ή στις σκαλισμένες σκηνές από την Ιλιάδα και την Οδύσσεια.

Με τον θάνατο του Αριστοτέλη Ωνάση τον Μάρτιο του 1975, τερματίζεται και η καριέρα της «Χριστίνας». Ενός σκάφους που έκρυψε μέσα του έρωτες, πάθη, γλέντια, υπερβολές, χαρές και λύπες.

Κληρονόμος πλέον του σκάφους είναι η κόρη του Έλληνα μεγιστάνα Χριστίνα Ωνάση, η οποία όμως δεν φαίνεται να μοιράζεται τον ενθουσιασμό του πατέρα της για το θρυλικό σκάφος. Ο Ωνάσης στη διαθήκη του είχε προβλέψει ότι, σε περίπτωση που η Χριστίνα δεν ήθελε το πλοίο, να δοθεί στην Προεδρία της Ελληνικής Δημοκρατίας. Έτσι κι έγινε, και το 1976 το πλοίο παραχωρήθηκε στο ελληνικό κράτος. Το τελευταίο όμως δεν κατάφερε να ανταποκριθεί στις υψηλές απαιτήσεις συντήρησής του, το οποίο στο τέλος ουσιαστικά εγκατέλειψε.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ Για περίπου 25 χρόνια η «Χριστίνα» είχε εγκαταλειφθεί και σάπιζε σε κάποια ναυτική βάση, όταν ο 50χρονος εφοπλιστής Τζον-Πολ Παπανικολάου αποφάσισε να την αγοράσει και να την ανακαινίσει, με σκοπό μερικούς μήνες να τη χρησιμοποιεί ο ίδιος και τους υπόλοιπους να τη νοικιάζει για αναψυχή σε πάμπλουτους ενδιαφερόμενους. Η ημερήσια διαμονή αγγίζει τις 600.000 δρχ. το άτομο, ενώ, στην περίπτωση που ο αριθμός των επιβατών είναι μικρότερος της προβλεπόμενης χωρητικότητας, αυτοί είναι υποχρεωμένοι να πληρώσουν για τον μέγιστο αριθμό επιβατών, που είναι τα 36 άτομα.

Ο σημερινός ιδιοκτήτης του σκάφους, ο κ. Τζον-Πολ Παπανικολάου, γιος του οικονομολόγου Σοφοκλή Παπανικολάου, συνδεόταν με δεσμούς φιλίας με την οικογένεια των Ωνάσηδων και γνώριζε πολύ καλά (σπιθαμή προς σπιθαμή) το θρυλικό σκάφος. Η απόφασή του να αγοράσει και να ανακαινίσει τη «Χριστίνα» θεωρήθηκε πολύ τολμηρή και ταυτόχρονα συναισθηματική, αφού με αυτή του την ενέργεια άνοιγε τον δρόμο της αποκατάστασης ενός ζωντανού μύθου, μέρος του οποίου είχε ζήσει και ο ίδιος από παιδί.

Ο παροπλισμός της «Χριστίνας» και η αδιαφορία του ελληνικού κράτους να αξιοποιήσει τον θρύλο αλλά και το σύμβολο κινητοποίησαν τον ευπατρίδη κ. Παπανικολάου. Δεν ανεχόταν ένας τέτοιος «μύθος» να έχει ένα τόσο άδοξο τέλος, και ανέλαβε την πρωτοβουλία να αποκαταστήσει τη χαμένη τιμή του σκάφους και να του δώσει την αίγλη που πραγματικά του άξιζε. Χωρίς να υπολογίσει καμία δυσκολία και κανένα κόστος, προχώρησε μόνος του, με μοναδική βοήθεια την υποστήριξη της συζύγου του και συνιδιοκτήτριας του σκάφους Ε. Παπανικολάου να ζωντανέψει ξανά (σχεδόν από μηδενική βάση) την ιστορική πλέον θαλαμηγό.

Ο κ. Παπανικολάου, επειδή ακριβώς γνώριζε το σκάφος και το είχε ζήσει από την εποχή ακόμη του Αριστοτέλη Ωνάση, σεβάστηκε το βαρύ του όνομα, τον μύθο του και την ιστορική του διαδρομή και δημιούργησε ουσιαστικά ένα νέο πλοίο, εφάμιλλο και αντάξιο του προκατόχου του.

Η νέα «Christina O», με σημαία Παναμά, στην ουσία χτίστηκε από την αρχή, διατηρώντας όμως στο ακέραιο την ατμόσφαιρα του θρύλου που τη συνοδεύει. Η νέα της διάταξη προσαρμόστηκε στις απαιτήσεις και τις ανάγκες που επιβάλλουν οι κανόνες για τα σύγχρονα επιβατηγά πλοία.

Την ανακαίνιση του σκάφους ο κ. Παπανικολάου την εμπιστεύτηκε στο γνωστό αρχιτεκτονικό γραφείο Απόστολος Μολυνδρής & Συνεργάτες, με τους οποίους από κοινού και με μεγάλη αίσθηση ευθύνης –ως προς το ιστορικός βάρος της ανακαίνισης– δημιούργησαν τη νέα «Christina O».

Με την πολύτιμη βοήθεια του περιοδικού «Εφοπλι- ▶

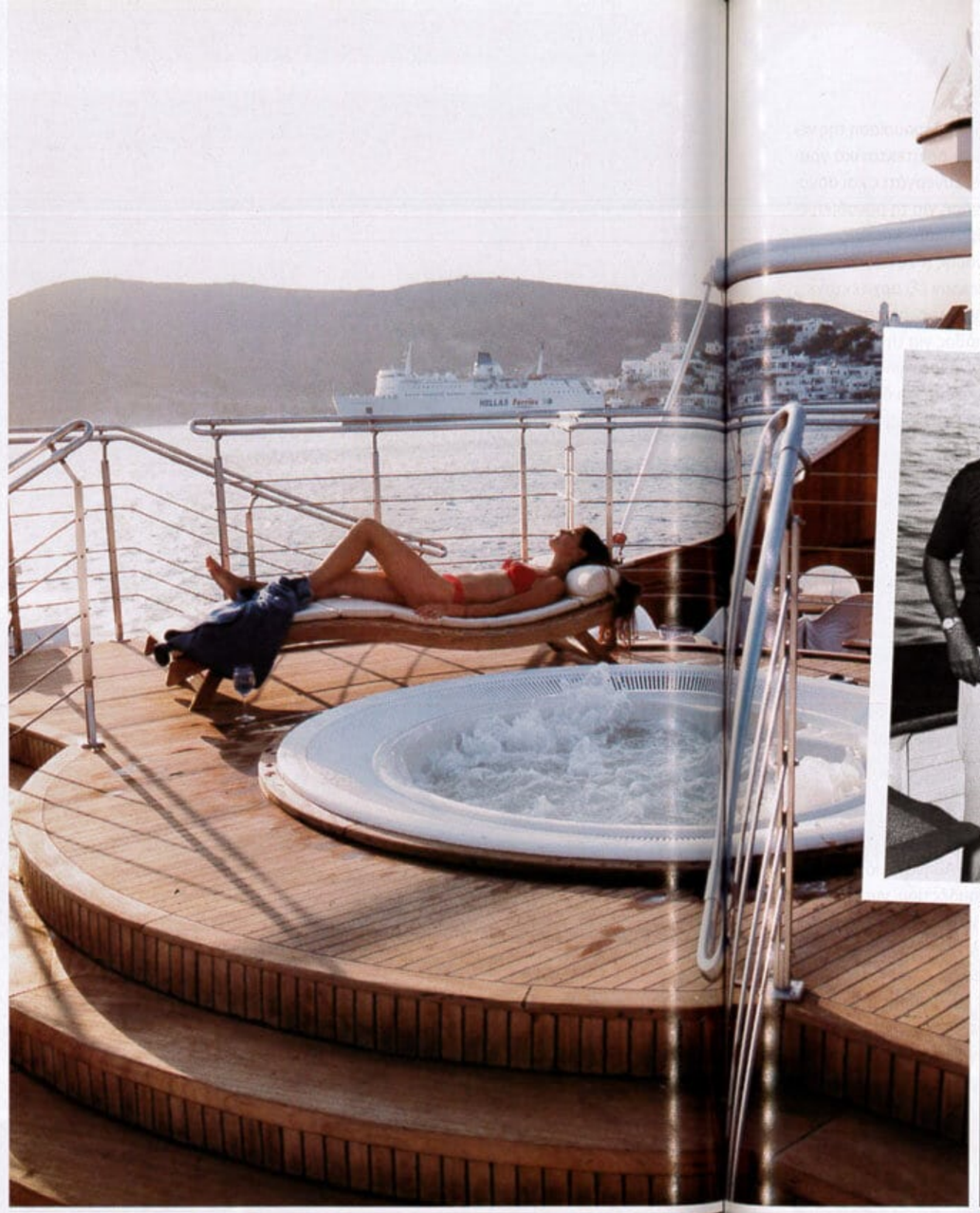

Η Τζάκι στη «Χριστίνα», εκεί που άρχισαν όλα σε μια δεξίωση προς τιμήν του συχνού επιβάτη Τσόρτσιλ. Ο νέος ιδιοκτήτης Τζον-Πολ Παπανικολάου επιστεύθηκε την ανακαίνιση του μυθικού πλοίου στον αρχιτέκτονα Απόστολο Μολυνδρή (κάτω). Η ανακαίνιση έγινε εκ βάθρων, αποκαθιστώντας και συμπληρώνοντας όλα αυτά τα στοιχεία, όπως το τζακούζι στο κατάστρωμα, που δεν θα έπρεπε να λείπουν από τη «Χριστίνα». Μερικά σημεία, όμως, όπως το Aris Bar, σήμα κατατεθέν του πλοίου, έμειναν ως είχαν.

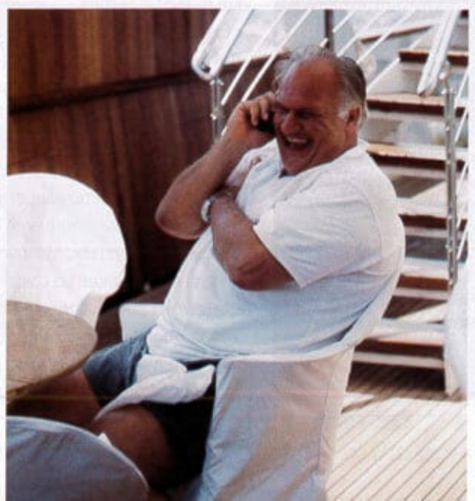

στής», όπου είχαμε δει την πρώτη παρουσίαση της νέας «Χριστίνας», βρεθήκαμε στο αρχιτεκτονικό γραφείο Απόστολος Μολυνδρής & Συνεργάτες και συνομιλήσαμε με τον κ. Απ. Μολυνδρή για τη μοναδική εμπειρία της ανακαίνισης του θρυλικού σκάφους.

Το γραφείο Απόστολος Μολυνδρής & Συνεργάτες λειτουργεί από το 1995. Το αποτελούν έξι αρχιτέκτονες, μία σχεδιάστρια και ένας ζωγράφος, με αστείρευτη δημιουργικότητα, όρεξη και πάθος για την αρχιτεκτονική. Η πλειονότητα των δραστηριοτήτων τους, περίπου το 75%, αφορά στην κατασκευή και διαρρύθμιση πλοίων, ενώ ο κύκλος εργασιών τους συμπληρώνεται με κατασκευές κτιρίων.

«Το έχουμε κουβεντιάσει πολύ μεταξύ μας για το αν θέλουμε να σχεδιάζουμε σκάφη ή κτίρια και έχουμε καταλήξει ότι δεν έχουμε συγκεκριμένη προτίμηση. Η προτίμηση αφορά μόνο τους πελάτες. Μας ενδιαφέρει να μιλάμε την ίδια γλώσσα για να μπορούμε να συνεργαστούμε. Η δική μας αντίληψη για τον πελάτη –τον οποίο ποτέ δεν ονομάζουμε πελάτη, αλλά πλοιοκτήτη ή εργοδότη (στην περίπτωση ενός κτιρίου)– διαφέρει, γιατί τον θεωρούμε το ένατο μέλος της ομάδας μας», λέει χαρακτηριστικά ο κ. Μολυνδρής.

Γιατί όμως έδωσαν έμφαση στη δημιουργία πλοίων; Ο κ. Μολυνδρής, ολοκληρώνοντας το 1986 τις σπουδές του στο Αρχιτεκτονικό τμήμα του ΑΠΘ, είχε την ευκαιρία να δουλέψει στα αρχιτεκτονικά γραφεία Τζώνος, Hoippel & Hoippel, αλλά και στο γραφείο του Μιχάλη και της Αγνής Κατζουράκη, στην Αθήνα. Ο ίδιος θα πει σχετικά: «Αμέσως μετά τις σπουδές μου, για μία δεκαετία δούλεψα σε αρχιτεκτονικά γραφεία που έφτιαχναν πλοία... Από κει πήρα όλη τη γνώση, την τεχνογνωσία, συν κάποιες γνωριμίες».

Σήμερα η εταιρεία Απόστολος Μολυνδρής & Συνεργάτες, εκτός από την επιτυχή ολοκλήρωση της ανακαίνισης του «Christina O», συνεργάζεται με γνωστές όσο και μεγάλες εταιρείες πλοιοκτητών. «Έχουμε αποκλειστικούς πελάτες», θα πει ο κ. Μολυνδρής, «τις Επιχειρήσεις Αττικής. Γεγονός που μαρτυρά τον μεγάλο όγκο της δουλειάς μας». Πρόκειται για τα γνωστά πλοία με τα οποία σχεδόν όλοι έχουμε ταξιδέψει Superfast και Blue Star Ferries.

«Έχουμε σχεδιάσει το Superfast 5 μέχρι το 12, επτά συνολικά, ενώ αντίστοιχα έχουμε δουλέψει και στη δεύτερη εταιρεία που απέκτησαν πρόσφατα οι Επιχειρήσεις Αττικής, τα Blue Star Ferries (πρώην Strintzis line), φτιάχνοντας δύο καινούργια πλοία στην Ολλανδία, το Blue Star I και II. Παράλληλα, μελετάμε την πλήρη ανακαίνιση των Superfast I και II».

«Είμαι πολύ ικανοποιημένος από την ανακαίνιση του σκάφους», θα πει ο κ. Μολυνδρής, «γιατί καταφέραμε να έχει ομοιογένεια, να είναι ευχάριστο και ιδιαιτέρως φωτεινό. Η σύζυγος του κ. Παπανικολάου επέμεινε να χρησιμοποιηθούν οι απλίκες του σκάφους, και είχε δίκιο, γιατί η αξία τους φάνηκε μόλις τα ρετουσάραμε... Είναι μικρά διαμαντάκια μέσα στο πλοίο». Και δικαιο- ▶

ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗΣ

«Το σκάφος ήταν σε πολύ κακή κατάσταση, διαλυμένο, σχεδόν κατεστραμμένο. Έπρεπε να γίνουν σημαντικές αλλαγές, χωροταξικές. Σκεφτείτε ότι πήραμε ένα σκάφος που ήταν σχεδιασμένο για έναν άνθρωπο και την παρέα του και το μετατρέψαμε σε ένα πλοίο 36 επιβατών. Ως εκ τούτου, επιβαλλόταν ένας συνολικός εκσυγχρονισμός ως προς τη λειτουργία του, δεδομένου ότι ήταν εκτός εποχής. Έπρεπε να δημιουργηθεί δίκτυο κλιματισμού, καινούργιες εγκαταστάσεις και ηλεκτρολογικά δίκτυα. Επιπλέον, το πλοίο έπρεπε να ακολουθήσει τις προδιαγραφές και τους σύγχρονους κανόνες που επιβάλλει ο κανονισμός Solas για την προστασία των επιβατών.

Από τα πρώτα πράγματα που είχαμε να αντιμετωπίσουμε ήταν η κλίμακα και ο προσανατολισμός του επιβάτη. Ορισμένα ήταν τελείως εκτός κλίμακας. Δεν μπορείς να έχεις μια τραπεζαρία με μέγιστο ύψος 2,10 μ. και έναν τεράστιο ποδαρικό –είναι πολύ δυσάρεστο στο μάτι. Από την αρχή διαπιστώσαμε μια ανομοιογένεια, την οποία έπρεπε να αντιμετωπίσουμε, την ίδια στιγμή που όλα έπρεπε να γίνουν αναλογικά με το μέγεθος του πλοίου. Άνθρωποι που γνώριζαν το σκάφος, σήμερα το βρίσκουν μεγαλύτερο (πράγμα που οφείλεται στον σχεδιασμό) και φιλικότερο, αφού προσανατολίζεσαι αμέσως με το που θα μπεις μέσα».

λογημένα χαρακτηρίζει την ανακαίνιση της «Χριστίνας» «κέντημα», «λόγω της πολλής λεπτοδουλειάς. Όταν το πλοίο μπήκε στο ναυπηγείο και απογυμνώθηκε, φάνηκε αμέσως τι μας περίμενε...» Η επισκευή της «Χριστίνας» έγινε στη Ριέκα της Κροατίας, «ένα παραμυθένιο ναυπηγείο», όπως λέει χαρακτηριστικά ο κ. Μολυνδρής, της απολύτου επιλογής του κ. Παπανικολάου.

ΓΙΑ ΤΟΝ Κ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ «Είναι ένας εκπληκτικός άνθρωπος, δυναμικός, συγκροτημένος και ξεκάθαρος. Με υψηλή αίσθηση του χιούμορ, γεγονός που βοήθησε οι πολύωρες βραδινές μας συναντήσεις να γίνονται σε χαλαρό κλίμα... Οι διαφορές μας ήταν σε πολύ φυσιολογικά επίπεδα και εξαντλήθηκαν από τις πρώτες μας κιόλας επαφές, μέχρι να ανακαλύψουμε έναν κοινό κώδικα επικοινωνίας. Ο κ. Παπανικολάου είχε μια πολύ συγκεκριμένη εικόνα, σε πολλά όμως πράγματα υποχώρησε λόγω τεχνικών δυσκολιών, σε κάποια άλλα συμφώνησε μαζί μας και κάποια άλλα πρότεινε ο ίδιος και είχε πολύ δίκιο, γιατί απλούστατα γνώριζε το σκάφος –είχε ζήσει σε αυτό από την εποχή ακόμη του Αριστοτέλη Ωνάση».

Η ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ «Όλοι οι χώροι του πλοίου αναπτύσσονται σε τέσσερα επίπεδα. Στο επάνω επίπεδο και πίσω από τη γέφυρα, στο bridge deck, βρίσκεται η σουίτα του Ωνάση και το

δωμάτιο του καπετάνιου. Ενώ πιο πίσω υπάρχουν ορισμένα μικρά γραφεία. Το σκάφος διαθέτει συνολικά 18 καμπίνες επιβατών, χωρισμένες σε δύο επίπεδα. Ένα επίπεδο πιο κάτω είναι οι κοινόχρηστοι χώροι, το music lounge στο main deck. Ένας καταπληκτικός χώρος όλο μάρμαρο, με ωραίους αναπαυτικούς καναπέδες, προσεγμένα αντικείμενα, πίνακες, και βέβαια το επιβλητικό πιάνο με την ουρά. Απέναντι βρίσκεται το dining room, η μεγάλη τραπεζαρία, η οποία ανακαινίστηκε πλήρως. Πιο πίσω υπάρχει η reception, αποτελούμενη από ένα ωραιότατο πλεξιγκλάς, με πολυθρόνες που υποδέχονται τους επιβάτες, ενώ στη συνέχεια οδηγούμαστε στην οβάλ βιβλιοθήκη. Ακολουθεί το sports lounge, με καθιστικό για να μπορείς να παίζεις τάβλι ή σκάκι, ένα μικρό γυμναστήριο και ένα μικρό play room, με αναπαράσταση από την ιστορία της «Αλίκης στη χώρα των θαυμάτων». Η έκπληξη όμως είναι το μίνι κομμωτήριο: ένας πολύ προσεγμένος χώρος με πολύ ωραία έπιπλα Philippe Starck, ενώ ακριβώς από πίσω υπάρχει ένα massage room που διαχειρίζεται το ίδιο άτομο. Και φυσικά, το εντυπωσιακό αίθριο όπου εκτείνεται σε όλα τα deck, με το λογότυπο του Ωνάση στη βάση από μικρές μαρμάρινες ψηφίδες. Βγαίνοντας έξω, υπάρχει ένας μεγάλος καθιστικός χώρος που είναι το κυρίως bar και δίπλα σε ένα υπερυψωμένο επίπεδο υπάρχει το jacuzzi με πολυθρόνες γύρω γύρω. Τέλος, οι κυκλικές σκάλες που οδηγούν στο επάνω deck».

ΑRIS BAR «Περπατώντας προς την πρύμνη, πίσω από το music lounge βρίσκουμε το περίφημο Aris bar, με τα σκαμπό από δέρμα φάλαινας. Αν και φαίνεται σαν να μην έχει αλλάξει τίποτα από την εποχή του Ωνάση, πρέπει να πούμε ότι έχει ανακαινιστεί πλήρως. Αντικαταστάθηκαν πολλά πράγματα, αλλά ξαναπήραν την αρχική τους μορφή. Ήταν προσωπική επιθυμία του κ. Παπανικολάου να διατηρηθεί ο χώρος ως είχε. Στη συνέχεια, ανοίγοντας τη διπλή κρυστάλλινη πόρτα, οδηγούμαστε στον επίσης φημισμένο χώρο του σκάφους, το Lapis lounge, όπου βρίσκουμε το περίφημο μάρμαρο με το οποίο φιλοτεχνήθηκε το τζάκι. Αυτό έμεινε όπως ήταν, ενώ ανακαινίσαμε τις βιβλιοθήκες που βρίσκονται αριστερά και δεξιά καθώς και τους υπόλοιπους χώρους. Το καθιστικό είναι από επιλεγμένα έπιπλα, εκ των οποίων ορισμένα χειροποίητα. Συνεχίζοντας πρύμα, βγαίνουμε έξω στο ανοιχτό κατάστρωμα, με την εξαιρετική πισίνα με το μινωικό ψηφιδωτό. Πρόκειται για πραγματική απεικόνιση, και μάλιστα πρέπει να σημειώσουμε ότι ο κ. Παπανικολάου κατάφερε να βρει κάποιους από τους μαθητές του μάστορα που την είχε κατασκευάσει για να κάνουν τη συντήρηση, η οποία είναι άκρως επιτυχημένη».

Η ΣΟΥΙΤΑ ΤΟΥ ΩΝΑΣΗ «Στη γέφυρα, στο bridge deck, βρίσκεται η σουίτα του Ωνάση. Προσπαθήσαμε να διατηρήσουμε την ατμόσφαιρα και την αίγλη που αποπνέει αυτός ο χώρος, διορθώνοντας τη διαρρύθμιση. Αλλάξαμε τις βιβλιοθήκες και καταργήσαμε κάποιες ατυχείς συνδέσεις. Ανοίξαμε ένα πέρασμα στη μέση, το οποίο καταρχάς είναι εντυπωσιακό γιατί διπλασιάζεται ο χώρος, ενώ ταυτόχρονα βλέπεις το δωμάτιο, και από το κρεβάτι χαζεύεις το τζάκι. Καταφέραμε να δώσουμε την αίσθηση μιας πραγματικά βασιλικής σουίτας. Σε αυτό τον χώρο ξεχωρίζουν το τζάκι, η ξύλινη επένδυση του καθιστικού, αλλά και οι χώροι του μπάνιου με την ξεχωριστή μπανιέρα, τις καμπίνες του ντους και του WC».

ΑΝ ΖΟΥΣΕ Ο ΩΝΑΣΗΣ «Είναι κοινή μας εκτίμηση ότι, αν ζούσε σήμερα ο Ωνάσης και έβλεπε το σκάφος μετά την ανακαίνιση, θα χαιρόταν και θα ήταν απολύτως σύμφωνος. Πιστεύουμε ότι ήταν ένας σύγχρονος άνθρωπος και δεχόταν τα μηνύματα της εποχής, άλλωστε αυτό έχει αποδειχθεί». M